

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitlér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogal-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A békepreliminárék.

Karácsonyi cikkelyében, melylyel hosszú ideig foglalkozott a közvélemény, a Bánffy-miniszteriumnak és a szabadelvű pártnak békeajánlatot tett gróf Apponyi Albert, melyet az összes ellenzéki pártok hírlapjai felkaptak és kommentáltak. Mondták, hogy a szabadelvű párt nem fogja gróf Apponyi feltételét elfogadni, nem biztosítja a választások tisztaságát, és hogy a Bánffy-kabinetnek zavart készítsenek, a latin közmondást: si vis pacem, para bellum, átváltoztatták az ellenkezőjére, ritka egyértelműséggel kívánták a békét, hogy előkészíthessék és plauzibilisnek tüntethessék fel a háborút. Oly kabinet ellen, mely a milleniumi ünnepek békéje kedvéért még a választások tisztaságát sem akarja garantírozni, a legmagasabb szintű alkalmával meg van engedve nem mindig parlamentáris eszközökkel, nem mindig korrekten módon harcolni. Az ellenzéki uraknak lehetetlennek tetszett az, ami csakhamar tényré vált. Bánffy miniszterelnök a nyújtott békeajánlatot egyenesen, nyíltan, minden feltétel nélkül elfogadta és ezzel elérte azt a becses, elég magasra nem becsülhető sikert, hogy nyílt állásfoglalásra kényszerítette az ellenzéki pártokat. Legelőször a függetlenségi párti frakciók jelentették ki, hogy Apponyi ajánlatával nincsenek közösségekben és a nemzeti párt vezérének holmi fuzionális és hatalmi vágyakkal gyanúsították, melyeket az a valóságban soha sem ápol. A „kiléptettek“ gróf Szapáry Gyula vezetésével a várakozó állást foglaltak el s a nemzeti párt maga két táborra szakadt: az egyik feltétlenül követte gróf Apponyit, a másik azt tartotta, hogy várakoznia kell. Folytonos támadások és gyanúsítások által háborgatva, most a visszavonulás útjára lépett gróf Apponyi ama nyilatkozattal, hogy nem a kuriai bíráskodásról szóló törvényről van szó, hanem azokról a teljes mértékű garanciákról, melyeket a választások tisztaságának biztosítására ő tart teljesen kielégítőnek. E taktikával egy eszközt nyert, amelynek segítségével politikai őszinteségét tényleges loyális előzékenységgel által bebizonyíthatja és az országnak békeünnepe, a parlamentnek egy évi békés együttműködést biztosíthat, vagy pedig tökéletesen fedezheti visszavonulását a sokat emlegetett karácsonyi cikkely álláspontjáról és ha lehet, ezután is báró Bánffy miniszterelnököt teszi felelőssé a

belső békétlenségért, amely különben csak a legszélsőbb szárnyon levő urak képzeletében létezik. A képviselőház utolsó ülésében kijelentette gróf Apponyi, hogy érzi a kötelességet, konkrét javaslatokkal fordulni a szabadelvű párt-hoz és e konkrét javaslatok a képviselőház január 15-iki ülésére lőnek kilátásba helyezve. És gróf Apponyi Albert január 15-én meg is tartotta a nagy feszültséggel várt beszédét, a melyben a politikai őszinteség lehetséges megővése mellett határozottan visszavonulót fújt és határozottan kijelentette, hogy az ő karácsonyi cikkelyéből oly dolgokat és ígéreket olvastak ki, amelyek abban nem voltak. Az országgyűlési választások egész területére kiterjedő reformon kívánja a nemes gróf, hogy a szabadelvű párt első sorban vezekeljen és az ellenzéki választási rekrimációkat a multban és a jelenben alaposnak ismerje el. Gróf Apponyi a választások tisztaságát a kuriai bíráskodásról szóló, tetemesen kiegészítendő törvényjavaslat által kívánja biztosítani és első, legkiválóbb feltétellekkel szembeni, hogy e törvényjavaslat a költségvetés elintézése után azonnal napirendre tűzessék. Apponyi nézete szerint a költségvetés tárgyalása eltarthat február végéig. Április 5-én van husvétvasárnap, ez szerint a husvét szünetek március végén kezdődnek. Ápril 28-án kezdődnek a milleniumi ünnepek és így fizikailag lehetetlen márciusnál előbb a 210 szakaszból álló törvényjavaslatot a közigazgatási bíróságokról és csak ezután a kuria bíráskodásáról szóló javaslatot letárgyalni. A követelésekkel szemben gróf Apponyi nincs abban a helyzetben, hogy valamit megígérhessen, vagy teljesíthessen. Országos érdek az, melyet ő ki akar elégíteni és ezért sem pártprogramjától, sem ellenzéki álláspontjától nem tághat, ellenkezőleg, fenntartja magának a szigorú és tárgyilagos kritika jogát.

Gróf Apponyi Albert egy óra hosszat tartó beszéde sokkal inkább az ellenzéki párttaktika befolyása alatt állt, báró Bánffy miniszterelnök válasza, eltekintve néhány ellenzéki közbeszólástól, egy nagy politikai beszéd bélyegét hordja magán, melynek értékét semmi esetre sem csökkentheti az a körülmény, hogy rögtönözve, előkészület nélkül lett elmondva Apponyi beszéde után. A kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat keretében Apponyi javaslatairól lehet beszélni, azokból sokat megragadni és csak keveset kihagyni. Kezdetül fogva egyik programpontja e kormány-

nak, hogy a választások tisztaságát e törvényjavaslat által biztosítsa és az egyes pontozatok tekintetében a miniszterelnök egyetért Apponyival. Csak a modus procedendi tekintetében hiányos az egyetértés és a sorrendet Apponyi követeléseinek megfelelően nem lehet megállapítani. A kormány teljesíteni akarja programját és ezt eddig is megtette. Amit báró Bánffy ezeltől egy évvel ígért, azt becsületesen teljesítette is, amennyire eddig az idő megengedte. Befejtette az egyházpolitikai javaslatokat és programjához képest életbe léptette úgy, hogy sem egyházi, sem felekezeti megütközést nem keltett és közigazgatási tekintetben oly törvényeket alkotott, melyekre öntudattal hivatkozhatik. Ezután azt a kívánatát indokolta Bánffy, hogy előbb a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslat tárgyalassék és kijelentette, hogy csak az ellenzékétől függ, hogy a kuria bíráskodásáról szóló javaslat még ebben az ülés-szakban tárgyalható legyen. Kijelenti, hogy e javaslatot komolyan kívánja tárgyalni és törvénynyé tenni. Tessék az ellenzéknek a költségvetést gyorsabban tárgyalni, mert közben a filoxera-törvényjavaslatot is tárgyalni kell. A közigazgatási bíróságokról szóló javaslatot ugyanis vissza kell adni a bizottságnak és miután a milleniumi ünnepek áprilisban csak 3-4 napot, májusban csak 8 napot vesznek igénybe, a kuria bíráskodásáról szóló javaslatot június elejéig nagyon jól el lehet intézni és Apponyi követeléseivel ellátni. Ha az ellenzék komolyan akarja a tárgyilagos, békés tanácskozásokat, itt az alkalom, hogy követeléseit teljesedve lássa, a kormány komolyságán, becsületes akaratán nem fog mulni. A miniszterelnök okos, politikai beszéde a szabadelvű párt soraiban nagyobb lelkesedést keltett, mint Apponyi beszéde az ellenzékénél. Percekig nem juthatott szóhoz senki. A nagyobb siker a háznak azon az oldalán volt, ahol nagyobb volt a meglepődöttség. A nemzeti pártot nem elégtette ki Bánffy beszéde, mert a szabadelvű párt nem vetette alá magát a harakirinak.

A zombori olvasókör tisztújító közgyűlése.

A zombori olvasókör 1896. január 19-én tartotta meg a szokott érdeklődés mellett tisztújító közgyűlést. Trischler Ferenc helyettes elnök röviden megnyitotta a közgyűlést és adta elő a célját és azután Kulcsics Ágostont, a kör legidősebb tagját korelnöklül

A „BÁCSKA“ tárcája.

A „VADYIRÁGOK“.

Hamleti töprengéssel fogom kezembe a tollat, midőn most az a gyilkos gondolat motoszkál az agyamban, hogy az igen tisztelt olvasók türelmét evvel a cikkemmel öldöklölni akarom; csak hogy elmélekedésem nem a körül forog, hogy „lenni vagy nem lenni“, hanem — „írni vagy nem írni“.

Aki rövid kis tárcám címét elolvasta, az tudja, hogy nem fogok másról írni, mint magamról, de leginkább az én kedves egyszülöttemről — a „Vadvirágok“ról. Hiszen ha megengedhető az, hogy az édes anya, ki első gyermekének adott életet, a sógorasszony, komámasszony, a principáliané és a Jutka pesztonka előtt hetekig ne beszéljen másról, mint hogy a dudus ma hányzor sirt, hányzor kellett karra venni és a többi s a többi, — talán nekem is elnézik most az egyszer, hogy először és utoljára beszéljek az én első és talán utolsó szülöttemről. Szegénykének csak az az egy közös tulajdonsága van a többiekkel, hogy mindig sir, soha nevet s különösen abban üt el a többi újszülöttektől, hogy míg azokat mindenki megnézi, ringatgatja, gytygögteti, addig az enyémet az apján kívül senki sem nézi meg, senki sem dédelgeti. Bent fekszik bölcsőjében, a ruhazekrény sötét homályában és álmodik, álmodja azt, hogy bár soha meg ne született volna, és gondolom szidja magában a golyát, hogy mért nem bagyta ott valahol a Nilus parti kákásokban, vagy vitte volna oda, — a hol a bors terem.

De mit fecsegnek itt annyit össze-vissza? Kérem az ilyen rendszertelenül, rhapszodikusán összeszedett tárcá a papirkosárba és nem a festék alá való. Próbáljuk meg ab ovo kezdeni, talán úgy még érdemes lesz elolvasni. Tehát, „Isten nevében!“

Egyszer volt, hol nem volt, ott valahol messze lent a Duna-Tisza közti paradicsomban, hol a fűben, fában, földben, levegőben és mindenütt az Isten bő áldása nyilatkozik meg, hol a tágas, végtelen mezőkön arany

tengert hullámoztat a gyenge hajnali szellő és beláthatlan smaragd tablákön surran végig anuak lágy fuvalma, azon a kedves vidéken, mit úgy hívnak, hogy „Bácsország“ élt egy hőbortos, bolondos gyerek, olyan hőbortos volt a szegény, hogy csupa bolondságból nem hordott csörgőspikát, mert azt hitte, hogy így senki sem fogja bolondnak tartani. Legnagyobb hobortja azonban az volt, hogy kerülte a társaságot és a hol tehetett csak elsurrant köztülök ki a szabadba, a tágas mezőkre, a végtelen rónákra. És ott nem kerülte a társaságot. Barátja volt neki minden fűszál, minden virág, minden bokor; órahosszat el tudott bálmulni egy szál buzavirágot, fél napot elnézte, hogy hajlitja a szellő lebelete a selymes fűszálal ide-oda. Valahol az árokpart puba pázsitján hanyat fekke hevert el tétlenül egész délutánokat, hallgatva a pacirta csevegését, nézve a futó bárányfelhők kergetősi játékát. Egész könnyelműen fecseglésvén drága idejét, elmulasztott naphosszat egy nyúlsgó hangyaboly szemléletével, egy tarka pajzsos bogárka megbámulásával. És nem szerzett belőle kiincseket, nem használta fel a természet csodáit arra, hogy tudományos buvárlatok eredményének közléseivel gazdagítsa a nagyvilágot. Nem azon törte a fejét, hogy a felső virág Zinné professzor melyik „andriás“ osztályába tartozik, nem azt nézte a futó bogáron, hogy milyen az idegrendszere, milyen összetételekből áll zomancos, szivárványos pajzsa és nem is azt leste el a vándorló felhőktől, hogy Falb professzor módjára lephetné meg a világot, — de azért sem hallgatta a pacirta édes énekét, hogy megállapíthassa azt, vajlon egyhangu, de utánozhatatlanul bájos énekét $\frac{2}{8}$ vagy $\frac{3}{10}$ taktusban darálja-e le. Oh nem. Fogékony egyszerű lelke nem keresett bennük mást, mint a szépet, a kedveset. És meg is találta. Sokszor azon vette magát észre, hogy hangos beszédebe ereszkedett a fészlő bimbóval vagy egy véletlenül felfedezett madárfészékben féléken meghuzódó pihés madárkával.

És lelke összeforrott a természettel. Tavasszal, mikor a szunnyadó mindenségről lehullott a fagyos bilincs, mikor a felszabadult tenyészet életre csendült s az éltető ózon megtöltötte a langyos léget s az enyhe verőfény mosolygott le az ég kék szeméből, — együtt örült,

együtt nevetett a természettel. És mikor az enyészet gyilkos keze végezte borongó ködös őszi napokon pusztító munkáját, együtt sirt a síró felhővel és visszhangzott lelkében a vándormadarak fájó búcsúdala.

„Ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet.“ — Így énekelt a mi legnagyobb poétánk. És szavai talán reá illettek az én hősmre is.

Amilyen tiszta volt szerete, olyan tiszta volt szerelme is. Hiszen egy érző lélek a nélkül meg sem élhet. Szeretett, és szeretett rajongó szeretettel, imádással. Neki az ideál csak ideál maradt; testével nem, csak lelkével szeretett, az a láng, mi benne lobogott, olyan volt, mint a távoli csillagsugár, mely beelégzik azzal, hogy mérhetetlen messzeségből bearayozza a kedvet, de nem meri, nem tudja langra gyújtani, mert attól fél, hogy megszereti.

És az a nagy szeretet, az a nagy szerelem nem fért meg szívében. Nem talált magához hasonló lelket, hogy azzal megosztotta volna örömét, fájdalmát. Egy-egy titokban megszülemllett dal volt az, mivel könnyítgetett magán, amely titokban maradt is, s csak a néma papír tudta meg, hogy micsoda érzések laknak benne. Egy-egy véletlen, és egyik-másik ismerős megtudta azt, hogy egy magába vonult szerény tehetség küzd a megnyilatkozás nehéz kérdésével.

Biztatgatták, bátorították: kár a feltoluló tehetséget visszafojtani; mért nem dalol nyíltan, hiszen más is szeretné hallani. Éva almája elfogadtattott! Hiszen könnyű Katót táncba vinni.

És a próba, a kísérlet beittott. Az az egyszerű bév, ami azokban a szerény dalokban fel-felesillant, talált olyanra, aki törődött vele, aki szívesen olvasgatott azokban az egyszerű falusi nyelven megirt sorokban. Oh nem is hinnétek, milyen jól esett az a szerető léleknek.

És azután azok, akik biztatgatták, akik bátorították, egyszerre fordítottak egyet a köpönyegen. Olyan szépen odailett a biztatás mellé az az egy-két szívből eredő szó: „ez is okosabban tenné, ha ezek helyett komolyabb dolgokkal foglalkoznék.“ És ez nagyon fájt!

A fájdalmat nem érdemes érezni kezdeni, ha ár-

ajánlotta, akit a közgyűlés lelkesedéssel nyomban meg is választott, melléje a jegyzőkönyv vezetésével dr. Thim József választotta meg. A körelnök ezután bizalmi férfiakul Gertinger Pál és Alföldy Árpád irakát kérte fel. Dicsőre méltó egyhangú lelkesedéssel sorakoztak a kör tagjai Széchenyi József kir. törvényszéki elnök jelölése mellé s nagy ováció közepette választották meg az olvasókör elnökének. Az új elnök, az olvasókör egyik régi tagja s közeletünk kitünősége meleg szavakban köszönte meg a bizalmat s biztosította a kör tagjait, hogy tevékenysége oda fog irányulni, hogy a kör ezután is a nemes szórakozást keresők hazafias szellemű gyűlöhelye legyen. Általános éljenzés fejezte be az elnök kérdés ily szerencsés megoldását.

Igazgató lett Trischler Ferenc egyhangulag 65 szavazattal. Jegyző Popovits Sebő 64, pénztárnok Tápay István 63, ügyész Kozma László 53 szavazattal Zákó István 13 szavazattal szemben.

Választmányi tagokul megválasztották: Alföldy Gedeon 65, Czifrusz 53, Drakulits Pal 51, Fejér Gyula 50, Fernbach Antal 64, Kozkár Zsigmond 65, Szemző Gyula 66, Schlagger Gyula 60, Szöllő Sándor 65, Spitzer Mor 49, Tarcazy Mor 47 és Zákó Milán 65 szavazattal. Kisebbségben maradtak: Györffy Géza 24, Markovits Lajos 16 és Kardos Kalmán 13 szavazattal. — Ezenkívül egyesekre még egy-három szavazatot esett.

Ezután Kulucsisz Agoston egy bizottságot küldött ki, mely Széchenyi József elnököt lelkes ovációk mellett a nagyterembe vezetett, hol az elnöki széket elfoglalván, lelkes beszédet tartott.

A tisztújítást megelőzőleg a költségvetés és a záradékadás vérték tárgyalás alá; utóbbi szerint befolyt tagdíjakban 2173 frt 50 kr, jatekpénzekből 2773 frt 5 kr, hirdetések eladásából 105 frt 70 kr, különfelekből 139 frt 80 kr, kamatokból 12 frt 64 kr. Kiadott pedig: Bérfizetésre 420 frt, hirdlapokra 441 frt 27 kr, kártya és világitásra 1191 frt 83 kr, tüésre 482 frt 81 kr, butorjavítás és szerzésre 94 frt 30 kr, újévi ajándéka 40 frt, telefon és adó 174 frt 88 kr, épület jökebarban tartására 281 frt 43 kr, háztartási kiadások 195 frt 8 kr, előre nem látható kiadások 383 frt, kölcsön törlesztésre 1025 frt. A pénztári maradvány pedig 661 frt 81 kr. Ez alkalommal a következő kölcsön-kötvények sorsoltattak ki u. m.: 34. sz. Kozkár Zsigmond, 69. sz. Alföldy Gedeon, 72. sz. Bezeredy Béla, 83. sz. Freud Ferenc, 98. sz. Sztrilits Gyula, 119. sz. Eremiu György. Ezen kötvények nyugtázási záradékkal ellátva, a köri pénz társaság f. évi február hó 2-ától kezdve 100—100 frittal beváltaknak.

A zónadijszabás fölemelese.

Daniel Ernő kereskedelemügyi miniszter a minisztertanács hozzájárulásával elhatározta, hogy a magyar királyi államvasutaknak 1889. évi augusztus 1-seje óta érvényben álló személydijszabása, az ugynevezett vonalszakasz rendszerű dijszabás egyes részeiben módosítások. E módosítások a szomszédforgalomra, továbbá az I. kocsiosztály díjtételére és a tizenharmadik, valamint a tizenegyedik vonalszakasz díjtételére vonatkoznak.

A jelenleg érvényben álló dijszabás szerint a szomszédos forgalomban két vonalszakasz van, a következő díjtételekkel:

Vonalszakasz	Távolság	Menetdíj krajeirokban		
		I.	II.	III.
1. első állomásig		30	15	10
2. második állomásig		40	22	15

A valószínűleg folyó évi március 1-én életbelépő új dijszabás szerint a szomszédos forgalomban három vonalszakasz állapították meg, a vonalszakaszok pedig a kilométeres távolság szerint tagozódnak. Az első vonalszakasz 10 kilométerig terjed, a második vonalszakasz tíz kilométernél tovább, de 15 kilométernél közelebb fekvő viszonylatokat foglalja magában, végül a harmadik vonalszakaszba esnek a 15 kilométernél távolabbi, de 20 kilométernél közelebbi viszonylatok. Az ekként képzett dijszabás tételei a következők:

Vonalszakasz	Távolság kilométer	Menetdíj kr.		
		I.	II.	III.
1	1—10	30	15	10
2	11—15	40	22	15
3	16—20	50	30	20

ván, egymagában unatkozik. Hogy az ő fájdalma sem maradjon egyedül, arról gondoskodott a jó sors. Visszaéltek szeretetével, félreismerték jó akaratát, törekvései elé gátakat gördítettek, és olyanok kedvéért, kikhez más a lábát se törölte volna, mellőzték, semmibe vették. És ez még jobban fáj.

Harmadik bánatnak hozzászegődött szerelmében való esalodása. És az nagyon, de nagyon kínos, ha a lélek ott veszt legtöbbet, ahol legtöbbet vár. Ez az a fájdalom, ami leghamarabb el szokott aludni, de nem a soha fel nem ébredésre. Olyan, mint a labzabeteg álma, amely folyton felbeszad, hogy az öntudatos percekben annál jobban kínozza a lelket. A munka, a szórakozás elcsitítja, elaltatja: — és egy ártatlan virág, mit ő szeretett, egy régi dalnak lágy melódiaja, melyet ő oly szívesen hallgatott, egy arc, melynek vonásai körül talán csak egy s az is csak miutba öbozza hasonlítani, egy-egy törsvrás, mely a heggédő sebet újra felszakítja. És az újra megnyitott seb nehezebben gyógyul... Ez a legjobban fáj.

Menekülni kellett; de hova?! Ki a természethez, hogy látva azt a boldogságot, amely mindent eltölt, jobban érezze boldogtalanságát? Az emberek közé, hogy kacagják azt a borús arcot, azt szelid fájdalmat, ami oly szokatlan már ma, hogy önkéntlenül mindenki elmosolyodik rajta; ismerősök közé, kik tudva bánatunk okát, csupa jóakarattal vigasztalnak, hogy öntudatlanul újra meg újra atelelessék vele a talán már kissé feledésbe merült kínokat?

Kikereste magának azt a helyet, hol oly sokan vannak és még sincs senki. Nagy városban, hol végig bolyonghat az utcák tömkelegjén, anélkül hogy az a rettegés bántathatná, hogy egy ismerősre talál, ki részvétével agyonkínozza. Hol nem látni az arcon a fájdalmat, a bánatot, mert hisz mindenki magával van elfoglalva s nem ér rá a mások bajával törődni. És itt a zajos magányosságban, a lármás csendben megszülettek a „Vadvirágok”...

Az apjuk volt a bánat, az anyjuk volt az elhagyatottság. És az alma nem esik messze a fájától. Tessék elhinni, nincsen nehezebb dolog, mint a

A távolsági forgalomban a személyvonatok III. kocsiosztályának díjtétele változatlan maradt, a II. kocsiosztály díjtétele hasonlóképp változatlan maradt az első tizenkét vonalszakaszban, a XIII. vonalszakaszban 10 krajcárral emelkedik 530 krajcárról 540-re, a XIV. vonalszakaszban 20 krajcárral emelkedik 580 krajcárról 600 krajcárra. Az első kocsiosztály díjtétele, mely eddig az I. vonalszakaszban 50 krajcár volt, 60 krajcárban állapították meg és amint eddig az egyes vonalszakaszok díjtétele az 50 krajcár alapon képezetett, az ezentúl a 60 krajcár alapon fog képezetni. Így például a X. vonalszakasz díja az eddigi 5 forint helyett 6 forint lett, a XII. vonalszakaszé az eddigi 6 forint helyett 7 forint 20 krajcár. A XIII. és XIV. vonalszakasz díjtétele a következőleg állapították meg:

	Jelenlegi	Új
XIII. szakasz	700	810
XIV. „	800	900

A gyorsvonatoknál a III. kocsiosztály díjtétele az első tizenhárom vonalszakaszban maradt, a XIV. vonalszakasz díja lesz az eddigi 480 krajcár helyett 500 krajcár. Hasonlóképpen változatlan maradt a II. kocsiosztály díja az első tizenkét vonalszakaszban, a XIII. vonalszakaszban 650 krajcárról 700 krajcárra, a XIV. vonalszakaszban 700 krajcárról 800 krajcárra emelkedik. A gyorsvonat I. osztályának díjtétele az első vonalszakaszban az eddigi 60 kr helyett 75 kr lesz, a XII. vonalszakaszban 720 krajcár helyett 900 krajcár. A két utolsó vonalszakasz díjtétele a következőleg állapították meg:

	Jelenlegi	Új
XIII. vonalszakasz	840	10-50
XIV. „	960	12-00

Ujdonságok.

Igazságügyi kinevezések és áthelyezések. Az igazságügyminiszter Gruden Dezső egri törvényszéki joggyakorlót az újvidéki kir. törvényszékhez, Lukácsy István szabadtai kir. törvényszéki joggyakorlót a zombori kir. járásbíróshoz aljegyzőkké nevezte ki, Baky Elek zombori kir. járásbíróshoz aljegyzőt pedig a zombori és Prekopa Rezső újvidéki kir. törvényszéki aljegyzőt a miskolci kir. törvényszékhez helyezte át.

Tiszteletbeli tag választás. Schmausz Endre főispán, a „szabadtai közönyvtár-egyesület”, tiszteletbeli tagjává egyhangulag megválasztotta.

Kitüntetett tanítók. A magyar földhitelintézet által a gyümölcsészet és fatenyésztés terén szerzett érdemek elismerésére az 1895. évre adományozott jutalmadjak közül, Darányi Ignác, a földmívelési miniszter öngyümölcsösége, kijelölő jogánál, megyénk két jeles tanítóját: Jakobb József bresztováci községi igazgató tanítót és Juhász Lukács tatabányai rom. kath. tanítót 200—200 forintnyi jutalomra érdemesítette. A jutalmadjakat és a földmívelési miniszter s a magyar földhitelintézet igazgatója gróf Desseffy Aurél által aláírt elismerő díszes okleveleket f. hó 19-én ünnepléses beszéd kíséretében adta át megyénk kir. tanfelügyelője, Gräff Nikáz ur, a kitüntetett két tanítónak. A kir. tanfelügyelő utalt beszédében a gyümölcsészet és fatenyésztés nagy fontosságára a nép anyagi jólétének előmozdítása szempontjából, s nevezett tanítókat az e téren kifejtett működésük sikeres folytatására buzdította. A kir. tanfelügyelő buzdító szavai után Jakobb igazgató-tanító a maga és kollégája nevében köszönetet mondott a kir. tanfelügyelőnek, kinek hathatós pártfogásával nyerték el a kitüntetést s a vele járó jutalmat. Szolgáljon e kitüntetés és jutalom megyénk többi tanítóinak buzdításul! Bár minden évben ismétlődnek az ünnepléses aktusok, mely vasárnap a kir. tanfelügyelőség hivatalos helyiségében folyt le.

Pályázat. A zombori pénzügyigazgatóság kerületében több pénzügyi vizgató állásra pályázat van hirdetve. Pályázati határidő 2 het.

Iparhatósági megbízottak. A városi rendőrkapitányág hirdetménye után teszi közzé, hogy az iparhatósági megbízottak az 1896. évre a következőképp alakultak meg: Elnök: Lang Flórian. Iparlajstromok ellenőrzésére: Ifj. Husveth István, Theodorovits István.

Ipariskola látogatására: Huber Antal, Ugri Mihály, Gyárak vizsgálatára: Remlinger Ignác, Koth Ferenc, Műhelyek vizsgálatára: Belvárosban: Goldfahn Sándor, Ulrich Vince. Felsővárosban: Csirszka János, Zimmermann Gyula. Cservenka külvárosban: Bikár Kuzmann, Tantner Ottó, Zmekó István. Bánát külvárosban: Pekánovits András, Weszelovszki Ferenc, Szimatits Mihály. Szelenese külvárosban: Veszelovszki Sándor, Will Ede, Sztojanovits Tibamér.

Igazgatói jelentés. Kiváló érdekének tartjuk Sándor Bélának, a zombori takarékpénztár igazgatójának a február 2-iki közgyűlés elé terjesztendő jelentéséből a következőket közölni: Mint az alább felsorolandó adatokból és a mérlegből látni méltóztatik, intézetünk múlt évi üzleti eredményei felette kedvezőnek mondhatók. Intézetünknek fennállása óta, még ily nagy tiszta jövedelme nem volt és minden üzletágban, kivéve az értékpapírokra adott előlegekben mutatkozó apadást, a tavalyihoz képest jelentékeny emelkedés mutatkozik. Ezen kedvező eredmények azonban kötelezettségeket is rónak reánk: és pedig egy részről az irányban, hogy az intézet megismosodásának és a nagy közönség bizalma fokozásának szempontjából tartalékalapunkat, tisztviselőink irányában elvállalt kötelezettségünk biztosítása szempontjából pedig nyugdíjalapunkat rendkívüli javadalmazás útján is jóval emeljük; és más részről, hogy a jövőben beálló eshetőségekre és különösen arra való tekintettel, hogy allampapírjaink nagy részének eladása és ebből folyó adómentes jövedelmünk csökkenése folytán, jövedelmünk után már a folyó évben tetemes adót fogunk fizetni, — múlt évi jövedelmünk egy részét ne osszuk fel magunk közt, hanem vigyilk azt át a folyó évi nyereség és veszteség számlára és így biztosítsuk lehetőleg azt, hogy részvényeseink osztaléka a jövőre se apadjon le jelentékenyen és az osztalékok ne legyenek oly nagymértű hullámzásoknak kitéve, mint az elmúlt években. Miért a tisztelt közgyűlésnek a választmány és felügyelő bizottság az iránybani javaslatait kiváló figyelmébe ajánlom. A betételek csekély 25,399 frt 95 krajcár apadást mutatnak; de ha tekintetbe vesszük, hogy Baes-Bodrogh vármegye arvapénztárának intézetünkkel elhelyezett tőkei, az ártárból nyújtott nagyobb mérvű kölcsönök tolytán, múlt évben 348,069 frittal apadtak, — nyilvánvaló, hogy a nagy közönség bizalma intézetünk irányában a múlt év folyamán is tetemesen fokozódott. Az osztrák-magyar bank kamatlatát múlt évi október hó 13-án 4%-ról 5%-ra emelvé fel, intézetünk választmánya is kénytelen volt a kölcsönök után a kamatlatát emelni; és pedig a leszámított váltóknál 6%-ról 7%-ra, jelzálogilag biztosított váltóknál és az ingatlanokra adott kölcsönöknél 6%-ról 6 1/2%-ra, a közpénz kölcsönöknél pedig 5 1/2%-ról 6%-ra. Mely magasabb kamatlatát azonban az osztrák magyar bank remélhető kamatlatá leszállításával egyidejűleg mi is aránylag leszállítani fogjuk. Intézetünk tulajdonához tartozó értékpapírok állománya az előző évhez képest 294,300 frittal apadt ugy, hogy az december hó végéig már csak 401,625 firta rugott. Az év folyamán eladott és kisorsolt értékpapírokból befolyt összeg az intézet különböző üzletágaiban előnyös elhelyezést nyert. Következnek erre a lapunk múlt számában már közölt számbeli adakok.

Közgyűlés. A zombori takarékpénztár rendes közgyűlését február hó 2-án fogja megtartani. A közgyűlés lesz hivatta a valóban fényesnek mondható hetvenhat és félezer firtnyi tiszta jövedelem felosztása iránt határozni.

Érsekünk jótékonyága. Császka György kalocsai érsek jótékony szívének újabb nagy adományt adta bizonyosság. Néhány héttel ezelőtt leégett a Palánka község mellett levő Plánva falu iskolája s a szegény kárvalottak egyenesen hozzá fordultak segítségért. A jóságú érseknek, mint levelezők írja, folyó hó 17-én érkezett meg a leírata Plánvára, azzal az üzenettel, hogy ötezer forintért a saját költségén új iskolát épít, azonkívül pedig a tanító és kántor fizetéséről is gondoskodni óhajt. Az érsek jótékonyágát nagy örömmel fogadta a falu lakossága.

Új rendőrfelügyelő. A szablayi járás rendőrfelügyelőjévé Nikovitz János — Nikovitz Ede nyug. kapitány és a csajkás rétkelző bizottság elnökének fia — választották meg.

saját érzéseinket más szájába adni. Fogjuk rá, hogy éjtel van és vessük le az álarcot, hiszen ugy is tudjuk, hogy edes magamról van szó.

Megtartottuk a keresztelőt; magam voltam hozzá a keresztapa is, meg pap is. Szegény gyermek, ha tudna nevének értelmét, megtagadná a keresztapját. Hja, biába nem modern esemete; mert ha az lett volna, ugy Goldstein Számi gyanút kiugrott volna bölesőjéből és elkezdett volna kiabálni, hogy az én nevem Goldstein Szá... az az... valami más.

Csupa keresztapai örömben megfellekedtem kritikusról, szerkesztői üzenetekről és a — kofákról. De hát hogyan? Csak kis türelmet, rákerül a sor.

Kritikus és szerkesztői üzenetet vegyük egy kalap alá. Mind a kettőnek van egy gyengeje — a viccelődés. Soha annyi ó-kori viccet nem olvastam még, mint egy szerkesztői üzeneti rovatban. Az az elmenekedések kifogyhatatlan tarbaza. Jaj annak a szegény skriblernek, aki egy beküldött munkálata elére olyan címet talál ragasztani, a miből ére lehet faragni, mert az áldozatul esik. Ha alkalmas rá, a tartalmat elolvassni felesleges, mert az egy jó viccel mindenkor felér. „Hullo levelek” — de ha senki fel nem emeli. „Ha faj a szív” — az is bus. „Száll a madár” — a papirkosárba. „Ne bántás” — on bennünket. „Csalogattja, hitegeti” — de minket nem.

„A költő sorsa” — a papirkosár — és több ilyen kolosszális vicc, a mi talán egy jó munka feláldozásával felér. És a „Vadvirágok”? Ez az egy szó valóságos kincseshánya. Ime: „Igaz van”. „Jobb lett volna szénának hagyni”. „Es még most sem hullik a dér!” „Oh bár soha ki ne tavaszodott volna” stb. stb. „Szegény gyermek, szegény gyermek! És még az a vigasztalása sincs, hogy a matriculát meghamisíthatja, mert akkor be lesz kasztizva!”

És a mélyen tisztelt kofaasszonyságok? Jaj!! Van Bácskának egy kedves városa, a mely a hirtetett bácskai közmondásban (akit Baján meg nem... stb.) az egyik előkelő helyet foglalja el. Nem mondom, hogy melyik. „Eljőve pedig az az idő, hogy ősszejöv-

nek vala a város piacán a nép vénei és a farizeusok és tanácsot tartának vala, hogy Jézust álnoksággal vádolvan, őt megölnék... mondanék pedig (ha Tóth Béla Jezus gyermekeségét tovább írja, ilyen formában stilizálna): „Hallotta komamasszony, — no de illyent, — mióta az a nagy tűz volt ilyen még nem történt, ez borzasztó, mit szól hozzá szegény edes anyja, ha az apja élne, a guta tűné meg szegényében” stb. stb. És mind ennek a szörnyűködésnek az oka az, hogy L. S. a „kicsapott” kispap, a „felfüggesztett” jegyző Budapestben felesapott segédnek egy üzletben, hol mezei virágokkal kereskednek és „(fusson ki a két szemem, ha nem) láttam az árjegyzékét, a mit X. Y.-nak megküldött”. Persze már akad olyan is, aki látta, hogy állottam a pudli mögött és alkudoztam a vevőimmel. És folytatódik a sopánkodás: „ilyen szegény!” — „no de hisz nem is lehetett mást várni tőle”, „biába a vér csak nem tagadja meg magát”, „látja, látja, regem megmondtam én már ezt”. Tisztelt olvasóközönség! teljes alázattal kerem, ezért az elhibázott keresztapai res gestae-ért üssenek fejbe.

És ráadásul történt még más is. Valami hölgy ismerősöm üjlesztendőkör egy a szövegnek tökéletesen és bámulatosan megfelelő illusztrációval ellátott levelező-lapon a következő ékes rigmusokban köszöntött fel — tréfából:

„Költő sorsa mostoha,
Nem lakhatik jól soha;
Amit aratsz, a babért
Odadnád egy tál — babért.”

Arany szavak, melyek márványba vésendők lennének, hogy a késő utódok is megtudhassák, milyen irodalom-pártolók voltak előleik.

Önagyságtól pedig ime itt palam et publice bocsánatot kérek indiskreicióért, de lássa, én nem vagyok újság szerkesztő s a szellemi termékeket szíves készséggel karolom fel. En pedig nem lévén az az ember, aki az igazmondásért betöröm valakinek a fejét, im itt közlöm, hogy tegye meg helyettségem, aki champagneirozás és kaviarozás közben olvasván ezt, magát általa sértve érzi.

Hejh pedig ha tudná önagysága, hogy reánk sze-

védi
Keme
fegy
ügyv
ben
vég
teme
fénye
szám
talra
keze
kise
össz
meg
szolg
vota
nem
nélt
egye
Aldo
mal
hely
ugya
felosz
Ismet
keres
másl
hogy
adja
meg
hivata
janua
kész
kaptu
a fele
ret
nos
rövid
felvet
nak
gyász
3 óra
nyuga
das
Mária
Lyubo
Petrov
kei. P
Boskó
vies, E
Kriszt
Szlavk
kir. v
tartott
miatt
tésene
kellte
templó
670 fr
tatott
szüksé
zata,
az egy
A kö
végt
törlesz
a köze
Parses
gadta
teriesz
előleg
teme
22.7
építene
gény
csupa
kerül
Manap
Az is
kis er
egyfor
relemt
dolgoz
egysze
igaz
I
azt a
a chü
várjau
felfede
rá
fűsü
takar
hiszet
I
szülte
kalm
lem ko
aggkor
unoka
megles
külön
betem
unoka
egyik
I
dolni!
bemuta
gyok
E
kérek,

